

let at drage Grændsen rigtigt paa dette Gebet. Søvrigt er det, som jeg før bemærkede, ikke min Hensigt at lægge Lovforslaget Hindringer i Veien, slet ikke, og under Sagens fortsatte Gang skal jeg være villig til at bidrage Mit til, at den kan fremmes og føres igjennem paa en fornuftig og hensigtsvarende Maade. De mange andre Enkeltheder, der have været berørte, skal jeg ved denne første Behandling ikke gaa videre ind paa.

Sviid: Jeg skal ligesom det ærede Medlem for Veile Amts 3die Valgkreds (Th. Nielsen) udtale min Sympathi for det foreliggende Forslag. Der er dog et Par Spørgsmaal, som jeg gjerne nærmere vilde berøre. Vor Helligdagslov synes at være affattet med særligt Hensyn til den Tilstand, der nu raader her i Landet ved dens overordentlige Frygt for Nøder og Forsamlinger, og for at de skulle forstyrre Kirketjenesten, medens man derimod ser, at Loven tillader, at Restaurationer og Beværmingssteder foranstalte almindelig Spektakel til stor Forstyrrelse. Vi have et nærliggende Exempel fra Frederiksberg. Naar der en overordentlig nidfjer og i høi Grad begavet Præst samler Kirken fuld til sidste Plads, saa tillader Loven, at man lige udenfor Kirken opretter en Restauration, som sørger for, at Virekasser og Karusselmusik toner ind i Kirken og forstyrrer Menigheden. Der synes mig at være en mærkelig Uoverensstemmelse imellem Lovens Fordringer, naar Loven netop siger, at Forsamlinger ikke maa afholdes i saadan Nærhed, at de kunne forstyrre Kirketjenesten, medens derimod sliige størende Sammenkomster, som der andesteds hentydes til, frit tillades. Det foreliggende Lovforslag derimod har en Bestemmelse i § 4, som siger, at indtil Kl. 4 maa offentlige Beværmingssteder ikke holde Drickelag eller andre størende Sammenkomster. Det forekommer mig, at naar Forholdet er det, at der afholdes Kirketjeneste efter Kl. 4, saa burde Lovforslaget ikke indskrænke sin Bestemmelse saaledes, som det har gjort. Jeg vil haabe, at Forslagsstillerne ville tage ogsaa dette Spørgsmaal under Overveielse og mulig gjøre nogle Ændringer i Forslaget. Et andet Spørgsmaal, som jeg skal tillade mig at omtale, er, at naar man ønsker Loven særlig Indflydelse overfor det Formaal, den sigter til, saa maa den være affattet saa klart og saa bestemt, at det ikke vil blive muligt at gaa uden om den. I § 1, første Stykke, kommer der efter første Punktum et andet Punktum, der synes mig at sige det Samme, som er fremsat i det første, kun siges det i andet Punktum saa uklart og

uslybestgjørende, at jeg tror, det mere skader end gavner. Naar man indlader sig paa at fremhæve enkelte Steder, hvor der ikke maa arbeides, saa maa man være meget forsigtig for ikke at faae noget Ubestemt ind i Loven. Jeg vil derfor her tillade mig at henlede Forslagsstillerens Opmærksomhed paa denne Bestemmelse, for at man kan faae Loven saa hensigtsvarende som muligt. Da man jo skal lade den gamle Lov vederfares den Retfærdighed, som tilkommer den, vil jeg gjøre opmærksom paa, at der i vor nu-gjældende Lov er en Bestemmelse, som jeg ogsaa vilde ønske, at de ærede Forslagsstillerne vilde tage Hensyn til. Naar der nemlig tales om Forbud mod alt Arbeide, saa bør der ogsaa tages Hensyn til Sømmanden. I den gamle Lov er der en Bestemmelse, der siger, at naar Skibe gaa ind i Nødhavn for at reparere eller lignende, da ville saadanne Arbeider kunne tillades ogsaa om Søndagen. Jeg vil henlede de ærede Forslagsstilleres Opmærksomhed paa, at det er en Bestemmelse, som kan have overordentlig Betydning for Sømmanden. Hvor der er Tale om at Sømmanden skulde standses i sin Virksomhed, der vil det komme til at gjælde om meget store Kapitaler; man vilde ved et Forbud paa dette Omraade kunne skade Sømmanden overordentlig meget. Jeg ser ikke Andet, end at man, naar man ellers vil sikke Arbeiderne, ogsaa maa tage Hensyn til Sømmanden. Der er ligeledes i vor nu-gjældende Lov en Bestemmelse med Hensyn til uopsættelige Arbeider for at redde eller hjælpe Andre i Fare, som det foreliggende Lovforslag aabenbart ogsaa bør tage Hensyn til. Der er jo uægteligt i Lovforslaget noget af et Tilløb til den jødiske Sabbat, men man kan dog vel nok indrømme, at der i saadanne Tilfælde kan indtræde Forhold, som for Vedkommende vil have nogen Betydning, og som man ikke bør forlange, at Loven skal sætte en Hindring for. I Overensstemmelse med hvad det ærede Medlem for Veile Amts 3die Valgkreds berørte, om at man ikke skulde sætte mange Bestemmelser ind i Loven, hvorved Politimyndigheden faar Rum for mulig nogen Vilkaarlighed, vil jeg henlede de ærede Forslagsstilleres Opmærksomhed paa, at det paa Landet mange Steder vil være Vedkommende umuligt at indhente Politimyndighedens Tilladelse. Hvorledes skal man ude paa Landet, hvor man har flere Mil til vedkommende Politimyndighed, bære sig ad med i et givet Tilfælde, at søge Politimyndighedens Tilladelse? Det vilde jo være fuldstændig umuligt. Jeg berører som sagt kun dette, fordi jeg sympa-